

NEMCI SEDAJ PRIHAJAJO V CASSINO PO HODNIKIHZKOPANIH POD ZEMLJO

Neapelj. — Poročila zatrjujejo, da so na potu sveže nemške čete za obrambo porušenega mesta Cassino, katerega Nemci še vedno eno četrtino v rokah po 12 dnevih boja. Novozelandske čete naprej in naprej naskakujejo na nemške pozicije za porušenim zidovjem. Vse kaže, da so za razbijanje podcenjevali nemško moč v tem sektorju.

MIHAJLOVIČ NA ARMADO 30.000 MOŽ

London. — Major Lukačević, eden imed poveljnikov v jugoslovanski armadi, je povedal, da je Draža Mihajlovič pripravljen 30.000 krepkih mož izvesti na udar, da počistijo pot za invazijo. Major Lukačević je prišel v London, da dobi v roke in opremo za Mihajlovičev četnik.

Anglesko brodovje čaka Japonce, je rekel Churchill

London, 26. marca. — Danes je izjavil premier Churchill na tiskovni konferenci, da je bilo v Indijski ocean. Anglija pošilja tja z namenom, da se proti japonskemu brodovju ne bi hotelo napasti Američani.

Delavci zopet stavkajo

Delavci pri American Steel & Wire Co., 1230 Marquette Rd. so šli zopet na stavko. Za ščit ob 11 sinoči se jih ni javilo kakih 150 na delo, vsled česar tovarna ni mogla pričeti z obratovanjem. Delavci so sklenili večeraj na sestanku v SND na Clair Ave., da ne bodo šli na delo, dokler glavna unija CIO ne prizna uradnikov, ki jih je suspendirala radi zadnje stavke.

Kandidata ne marajo

V petek večer je obiskal sejo slovenskega demokratskega kluba 32. varde Wm. J. Kennick, ki kandidira za državnega senatorja. Navzoče članstvo mu pa ni dalo besede radi njegovih vednih napadov na župana Lauschetura Anthony J. Tomšeta, ki kandidira za državnega poslanca.

Država je včeraj dvakrat napolnil avditorij SND, da vidi lepo predstavo "Krke"

Dramsko društvo "Krka" je bilo dvorana nabito polna, zvečer pa tudi dobrošna dobra udeležba. Gotovo pa je, da bi ena predstav ne zadostovala za vse, ki so hoteli videti igro. Pasijonska igra "Trnjeva krona" ni toliko za telesno oko, kakor je za duhovno. Dejanje je lepo zaokroženo in stisnjeno v eno samo prizorišče — Pilatov dom. Avtor drame in prevajalec, Rev. Milan Slaje, sta gledala na to, da se je mogel gledalec popolnoma uživati v dejanje ter čutiti in misliti z igralci, od kraja pa do konca.

Tožba radi ropota

V imenu hišnih posestnikov v bližini Steel Improvement & Forge Co. je vložil odvetnik Harry Payer tožbo v vsoti \$100.000, ker ropot in streslajzi iz tovarne povzročajo škodo okoliskim hišam. Tovarna je poslala pred par tedni v to okolico strokovnjake, ki so preiskali s posebnimi instrumenti, koliko potresa in ropota povzroča delo v tej tovarni. Odvetnik Wm. J. Kennick, ki nam je sporočil, trdi, da bo tožba vzbudila veliko pozornost v Clevelandu.

Iz bolnišnice

John Zetko, 981 E. 67. St. se je vrnil iz bolnišnice na dom. Zahvaljuje se za obiske in darila. Zdjaj bo doma, da popolnoma okreva, kar mu vsi želimo.

Dva ameriška rušilca sta potopila nemško podmornico

Washington. — V Sredozemskem morju je trajal eno uro in 20 minut boj med nemško podmornico in dvema ameriškima rušilcema. Bilo je v zgodnjih jutranjih urah, ko so ameriški mornarji spazili nemško podmornico. Nemci so odgovarjali s topovi ameriškim baterijam, toda niso bili kos Amerikanecem. Dobro pogodene kroglice iz ameriških baterij so končno pogreznile podmornico.

IZ BOJNE FRONTE

(Ponedeljek 27. marca)

RUSIJA—Ruska armada je že dosegla reko Prut, odkoder je Hitler leta 1941 vdril v Rusijo. Ruske topovske baterije že pošiljajo kroglice na romunsko ozemlje preko reke.

ITALIJA—Nemci zbirajo čete v Cassinu z očividnim namenom, da naskočijo železniško postajo v mesto, katero imajo v posesti zavezniki.

ANGLIJA—Ameriški bombniki so včeraj bombardirali po Franciji in Holandiji, kjer je pričakovati invazije zaveznikov.

PACIFIK—Japonci so zopet naskočili ameriške pozicije Bougainville. Morali so se umakniti nazaj, pustivši na bojišču nad 300 padlih vojakov.

Vlada hoče ustaviti premikanje delavcev na stalna dela

Washington. — Vlada komisija za delovno silo dela na nartu, da bi zajela prenatrpano in preveliko selitev delavcev od začasnih del v vojni industriji na stalna dela po vojni. Komisija bi nudila tistim delavcem, ki bi ostali pri vojnem delu, kolikor časa bi se jih potrebovalo, poseben bonus in pa prioriteto na zaposlitvi po vojni tako, da bi imeli pred njimi prednost samo odpušteni vojniki.

Komisija računa, da bo po končani vojni v Evropi padla vojna produkcija od 30 do 40% in da bodo delavci radi tega hoteli dobiti stalno zaposlitev kje drugje. To bi pritegnilo tudi one delavce v vojni industriji, ki se jih bo še potrebovalo, pa se bodo bali, da bodo njih tovariši dobili pred njimi v povojni industriji stalno zaposlitev, če si jo bodo poiskali pravočasno.

Naši fanije - vojaki V SLUŽBI ZA SVOBODO IN DOMOVINO

Na dopust je prišel mornar Joseph E. Srpan, sin poznane družine Mr. in Mrs. Louis Srpan iz Marcella Rd. Doma bo ostal do sobote in prijatelji ga lahko obiščejo. Njegov naslov pri mornarici je: Joseph E. Srpan S 2/C, 17th Naval Constr. Batt. Camp Thomas, Davisville, Rhode Island.

V tork odide v armado Joseph Hvala iz 845 E. 139. St. Zaposlen je bil pri Cleveland Twist Drill Co. Doma bo pustil mater in štiri sestre: Margaret, Mrs. Mike Zlate, Mrs. Anton Strniša in Mrs. Frank Pakj. Želimu mu vso srečo in pa zdrav povratek.

V spremstvu svojega očeta nas je obiskal mornar Fireman 2/C George Panchur Jr., sin Mr. in Mrs. Geo. Panchur iz 829 E. 143. St. Bil je 15 mesecev na širokem morju in v 10 mesecih ni stopil niti enkrat na suho zemljo. Bil je v več pomorskih bitkah, pa je vselej odnesel zdravo kožo. Zdjaj je dobil 30 dni dopusta.

Na kratek dopust sta dospela letalski poročnik pri marini, Henry J. Jadrich in njegov brat Victor, ki je pri trgovski mornarici. Oba sta sinova Mr. in Mrs. Vic Jadrich, 771 Thornhill Dr.

Na dopust za nedoločen čas je dospel Pvt. Frank R. Jerich, sin Mrs. Terezije Rangus iz 3583 E. 81. St. Bil je v bolnišnici na Havajih dva meseca, en mesec v San Franciscu, en mesec pa v Texas. Zdjaj bo doma, da popolnoma okreva, kar mu vsi želimo.

Ruske armade se zgrinjajo proti vratom na Balkan

TRI LETA, ODKAR JE JUGOSLAVIJA POKAZALA HITLERJU ZOBE

Danes je tri leta, kar se je Jugoslavija uprla Hitlerju, strmo glasila vlado regenta Pavla in postavila na vlado mladega kralja Petra. To je bil začetek Kalvarije za Jugoslavijo in križev pot še ni končan.

Predsednik Roosevelt je takrat sporočil junaški Jugoslaviji po kralju Petru, da stojijo Zed, države za njo v njenem odporu proti Hitlerju.

Premier Churchill je javno izjavil, da je "Jugoslavija zopet naša svoja duša."

To je bilo takrat, ko je "slovanska" Moskva mirno gledala, kako nemški bombniki rušijo uporno Jugoslavijo, če ni morda razdejanje celo odobraval, saj bila je prva, ki je pokazala vrata poslaniku Jugoslavije.

To je bilo pred tremi leti... In danes? Moskva steza roko po Jugoslaviji in zamuje prav one, ki so prvi pokazali Hitlerju vrata. London in Washington podpirata one, ki jih v prvem odločilnem koraku Jugoslavije ni bilo nikjer.

Iz raznih naselbin

Joliet, Ill. — Saržent Andrej A. Merzlak je bil ubit v bitki z Japonci na Novi Britaniji. V armado je stopil v juliju l. 1940, preko morja pa je bil poslan l. 1942. Zapušča očeta, pet bratov, polbrata in polsestro, ki vsi služijo v armadi. Trije bratje so onstran morja.

Enumclaw, Wash. — V bolnišnici je umrla Franciška Lušin, stara 89 let in rojena blizu Ribnice na Dolenjskem. V Ameriki je bivala 40 let. Zapušča tri sinove in eno hčer. — Bolna je Agnes Verhovnik, ki je stara že 81 let.

Klub Ljubljana — Jutri večer ob osmih bo seja Kluba Ljubljana. Članstvo je prošeno, da se udeleži v velikem številu.

Kdo ima številko 95? Na sinočni predstavi v SND je bila dvignjena številka 95. Kdor jo ima, naj pride po ročno delo k Mrs. Josephine Grdina, 6113 St. Clair Ave.

Kupujte vojne bonde!

Naši fanije - vojaki V SLUŽBI ZA SVOBODO IN DOMOVINO

V četrtek sta se podala k mornarici Charles in Matthias Vidmar, sinova Mrs. Mary Vidmar iz 6319 Orton Ct. Dva druga sinova sta pa že od prej v armadi nekje preko morja. Korporal Joseph se nahaja v Angliji, korporal Stanley pa nekje v Afriki. Vsem štirim vrlim fantom želimo vso srečo in zdrav povratek.

Rudy Trsnar, sin Mr. in Mrs. John Trsnar iz 10505 Prince Ave. je pisal starešem in Zabukovčevim, da je zdaj v Kaliforniji, toda pričakuje, da v kratkem odrinejo naprej. Tudi njemu so Zabukovčevi naročili sobotno izdajo Ameriške Domovine na naslov: Rudy Trsnar, A. M. M. 3/C Composit Sqdn, 11, c/o Fleet Post Office San Francisco, Calif.

Mrs. Jennie Perko iz 16321 Elberta Ave. naznanja naslove svojih dveh sinov in sicer: Sgt. Stanley Perko, Hq. Co. 3rd Bn. 7th Inf. APO 3 c/o Postmaster New York, N. Y.

2nd Lt. Edward Perko, Shaw Field, Sumpter, South Carolina.

Mr. in Mrs. Joseph Zgonec, 1123 E. 71. St. sta naročila sobotno izdajo Ameriške Domovine za sina, katerega naslov je: Cpl. Louis J. Zgonec, 35525491 Btry C 240th AAA S/L Bn., Santa Monica, Calif.

Sin Victor ima pa zdaj nov naslov in sicer: S/Sgt. Victor L. Zgonec, 35021983, F Btry, 57th C. A. APO 241, San Francisco, Calif.

Rusi so že v predmestjih važnega pristanišča Nikolajeva in ogrožajo glavno mesto Bukovine, ki je ključ na Balkan.

NEMCI BODO BRANILI ZA VSAKO CENO OLJNO POLJA V ROMUNIJ

London, 26. marca. — Ruske armade so samo osem milj milj še od romunske meje. Na reki Dnjester so Rusi organizirali prehod na 50 milj dolgi fronti nasproti Černovicam, ki so glavno mesto romunske Bukovine in katerega smatrajo za ključ na Balkan. Tako se je glasilo včeraj poročilo iz Moskve.

Rusi so pognali Nemce proti Karpatom in so bili včeraj samo 18 milj še od Černovic, ki je tretje največje mesto v Rumuniji. Rusi so tudi samo 17 milj še od železniške proge, ki veže Lvov z Bukarešto. Ako Nemci izgube to prog, bo njih vzhodna armada presekana na dvoje.

Na jugu so ruske kolone že dospjele v predmestja važnega pristanišča Nikolajeva. Umikajoči Nemci so prepustili Rusom mnogo orožja in municije.

Francoski radio iz Alžira je trdil, da je izjavil nemški poslanik za Turčijo, Franz von Papen, da bo nemška armada "morda" zapustila Besarabijo ter ustvarila novo obrambno linijo v Karpatih. Nemci da bodo branili romunske oljne vrelce v Ploesti za vso ceno, je izjavil nemški poslanik.

Moskovski radio je tudi poročal, da je prišel v Kišinev, glavno mesto Besarabije, Heinrich Himmler, načelnik nemške Gestape, da vzdrži nemško oblast v mestu vzpričo trepetajočih Rumunov, ki se boje ruske bližine.

Vsa poročila trdijo, da je napredovanje na fronti počasno radi velikega blata.

Cena farmarski zemlji se bo dvigala 1% na mesec, ako ne bo kontrole

Washington. — Poljedelski urad izjavlja, da bo cena farmarski zemlji naraščala za 1% na mesec do konca vojne, če ne bo nastopila vlada in vzela zadelo v roke. Do letošnje jeseni se bo zemlja podražila za 20% nad ceno, kot je bila v marcu 1943. Takrat je bila cena za akre samo 1% nižja nad ono v leti 1912-1914.

Ceno zemlji bodo povzročili največ sledeči faktorji: več denarja med ljudmi, višje cene farmarskim pridelkom in rekordni dohodki farmarjev.

Z Rdeči križ V našem uradu so darovali za Rdeči križ sledeči: Mr. in Mrs. Kastelic, 720 E. 159. St. sta darovala \$3, po \$2: Edward Kuhel, 6609 Bonna Ave. in John Gornik, 1331 Giddins Rd; Louis Zakrajšek, 6609 Bonna Ave. pa je dal \$1. Prav lepa hvala.

Za Lauschetovo kampanjo Mr. in Mrs. Louis Oblak lastnika Oblak Furniture Co., sta darovala \$25.00 za Lauschetovo kampanjo. Frank in Mary Pikš iz 1095 E. 72. St. sta pa darovala \$5.00. Lepa hvala.

Tedenski koledar za racioniranje KONZERVE — Plave znamke A-8, B-8, C-8, D-8 in E-8 iz knjige 4, vsaka za 10 točk, so veljavne do 20. maja. Plave znamke F-8, G-8, H-8, J-8 in K-8 bodo veljavne od sobote do 20. junija.

MESO, sirovo maslo, sir itd — Rdeče znamke A-8, B-8, C-8, D-8 in F-8 iz knjige 4, vsaka za 10 točk, so veljavne do 20. maja. Rdeče znamke G-8, H-8 in J-8 bodo veljavne do 18. junija.

SLADKOR — Znamka 30 iz knjige 4 je veljavna do preključa; znamka 31 od 1. aprila naprej. Znamka 40 kupi 5 funtov sladkorja za prezerviranje in je veljavna do 28. februarja 1945.

CEVLJI — Znamka 18 iz knjige 1 je veljavna do 30. aprila. Znamka 1 "airplane" iz knjige 3 je veljavna do preključa.

GAZOLIN — Znamka 11 iz knjige A, ki kupi 3 galone gazolina, je dobra do 21. junija; B in C dokler jih imate kaj.

KOLESA — Knjiga A mora dati pregledati avtna kolesa do 31. marca; B do 30. junija; C do 31. maja; komercialna vozila vsakih 6 mesecev ali na vsakih 5.000 milj, kar pride prej.

RDEČI KRIŽ IMA ŠE 5 DNI ZA KAMPANJO

Rdeči križ ima za Greater Cleveland kvoto \$3.000.000, katero mora nabrati do 31. marca. V soboto je znašala dozdaj nabrana vsota \$2.273.005. Kampanja bo zaključena v petek večer.

Kampanjski odbor apelira na one, ki še niso prispevali, naj to store v teh zadnjih dneh, da bo kampanja popolnen uspeh.

NOVI GROBOVI

Louis Semrov V soboto zjutraj je umrl Louis Semrov, stanujoč na 119 —17th St., Barberton, O. Doma je bil iz Raketa. V Barbertonu zapušča žalujočo soprogo Mary, hčer Ann omoženo Ambrožič, dve vnukinji Dinah in Marilyn Jean, v Clevelandu pa nečaka Leopolda Semrov. Pogreb je določen za jutri. Naj počiva v miru, preostalim sožalje.

Anton Starešinič V državni bolnišnici je umrl Anton Starešinič, stanujoč na 1021 E. 78. St., rod. Hrv. Star je bil 62 let in doma iz sela Mišnice, okraj Karlovec. V Ameriki je bival 38 let in je bil član društva sv. Josipa HBZ. Zapušča soprogo Marijo roj. Gršič. Pogreb bo v sredo zjutraj ob 9:30 iz Grdinovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Pavla na 40. cesti.

Besednjak v tisku Ker je bilo veliko povpraševanje po besednjaku, ki ga je pred leti izdal dr. Frank J. Kern in ki je bil popolnoma razprodan, se je dr. Kern odločil, da ga do zopet natiskati nekaj tisoč izvodov. Besednjak je v delu in bo enkrat drug mesec že v prodaji. Kupilo se ga bo lahko tudi v našem uradu.

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
(JAMES DEBEVEC, Editor)6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti četrt leta \$2.25
Za Cleveland in Euclid, po raznašalci: Celotno leto \$6.50, pol leta \$3.50.
četrt leta \$2.00
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months
Cleveland and Euclid by Carrier \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents

Entered as second-class matter January 28, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 72 Mon., March 27, 1944

Zdaj je tudi nekaj upanja za Jugoslavijo

Predsednik Roosevelt je zdaj končno odločil, kdo bo imel v rokah civilno vladno v Franciji takoj po invaziji zavezniških armad in do časa dokler si francoski narod sam izvoli vladno po svoji volji. Mr. Roosevelt je odločil, da bo imel general Eisenhower, vrhovni poveljnik vseh zavezniških invazijskih čet, vso oblast določiti, kdo bo imel v rokah civilno oblast v Franciji.

To je bil mrzel curek na francoski osvobodilni odbor v Alžiru, kateremu na čelu stoji francoski general de Gaulle, ki misli in pričakuje, da bo on imel to oblast. Morda jo bo res imel, toda to bo šele odločil general Eisenhower, ko bo videl, kakšnega mnjenja glede tega je francoski narod v domovini in v koliko de Gaullov odbor sodeluje z okupatorsko zavezniško armado.

S tem je predsednik Roosevelt jasno pokazal da ne misli izročiti kake osvobodene dežele v roke prvi politični stranki, ki se je sama organizirala in si vzela pravico vlade v domovini.

To najbrže ni všeč niti Angliji, niti Rusiji. Rusija je do zdaj edina, ki je uradno priznala de Gaullovo vladno kot polnomočno vladno Francije in je ž njo izmenjala diplomatsko zastopstvo. Stalin namerava s to potezo dobiti močan politični vpliv v Franciji po vojni, kar se bo gotovo zgodilo, če bo general de Gaulle ostal na vladi.

Anglija pa pa tudi rada videla, da bi prišel v Franciji de Gaulle s giljotinami in vojaškimi sodišči, ki bi naglo spravili s poti vse, kar bi se ne strinjalo z njim. Anglija igra roko v roki z de Gaulle in mu na vso moč ustreza. S tem upa, da ji bo de Gaulle povrnil z raznimi koncesijami v Severni Afriki, na Madagaskarju, v Indo-Kini in na francoskih otokih na Pacifiku. To so važne strateške točke in ogromna pomena za Anglijo, zlasti še, ker angleška bojna mornarica nima dosti pomena brez letalskih baz v Maroku, Alžiru, Tunisu in Siriji, ki bodo pod oblastjo Francije. Torej kravja kupčija na celi črti.

Ameriška vlada tudi priznava osvobodilni odbor Francije z de Gaulle, ker drugega francoskega zastopstva pač ni, dokler je Francija pod Hitlerjevo peto. Toda istočasno pa ameriška vlada ne verjame v kako politično stranko, katere clokupen narod ni izbral sam. Zato je predsednik Roosevelt izročil to oblast generalu Eisenhowerju, ki bo šel z zavezniškimi armadami na kontinent in bo tam sam videl, kaj in kakšno vladno hoče imeti francoski narod, ki že štiri leta trpi pod Hitlerjevo in Lavafovo peto. Ako si bo francoski narod izbral de Gaulle in njegov odbor za vladno, dobro. Ako bo pa rekel, da hoče vladati iz naroda doma, jo bo tudi dobil. In najbrže si Francozi ne bodo izbrali de Gaulle, ki je pokazal, kaj bo delal, ko pride enkrat domov. Teroristična obsodba in eksekucija v Alžiru, politične cenzure, zatiranje svobodnega pisanja, vse to kaže, kako bi vladal de Gaulle v Franciji.

Ta poteza predsednika Roosevelta daje upanje, da bo ob gotovem času odločil nekaj podobnega tudi za Jugoslavijo, da ne bo dovolil raznim teroristom držati naroda v kleščah, ampak bo tudi za Jugoslavijo naročil poveljniku invazijskih armad, da naj da priliko narodu, da si sam izbere in postavi vladno, kakršno hoče večina naroda. To bi bilo pošteno, to bi bilo edino pravično.

Nemška komanda ne smatra ruske fronte za glavno

Vsak mora priznati, da je imela ruska armada tekom zimске ofenzive briljantne uspehe, osvojila je veliko ozemlja in potisnila nemško armado daleč nazaj. Toda kljub tem zmagam pa Moskva prizna, da v tej ofenzivi ni zadala nemški armadi odločilnega udarca, ker Nemci so se znali vedno spretno umikati. Bili so na defenzivi in pri tem gledali, da so izgubili kolikor mogoče malo mož.

V tej ruski ofenzivi so se Nemci bojevali na tak način, kot so se Rusi prvi dve leti nemške ofenzive v Rusijo in ko se je ruska armada spretno umikala ter pri tem hranila s svojo močjo. Nemci so skušali popolnoma uničiti rusko armado, kar se jim pa ni posrečilo, kot vidimo. Zdaj se godi isto, samo s to razliko, da so v ofenzivi Rusi, a Nemci se umikajo.

Nemci so pokazali pri tem umikanju vso svojo vojaško spretnost. Na nobeni točki se niso skušali preveč ustavljati, ampak so premikali svoj odpor vzdolž vse linije. Zato se pa tudi ni moglo nikdar vedeti, kje se bodo Nemci ustavili za zadnji odpor. Rusi so sicer poročali, da so večkrat obkolili nemške divizije in jih uničili, toda glavno silo so znali Nemci vedno umakniti o pravem času.

Ko se je začela nemška armada umikati iz Rusije, je odločila komanda, da bo v tej defenzivni vojni imela kolikor mogoče malo vojaštva. Dočim je poslal Hitler v Rusijo pri vpadu do 300 divizij, jih ima tam zdaj komaj še kakih 190, pa še te so zelo skrčene. Dočim so štele nemške divizije pri vpadu v Rusijo po 15,000 mož vsaka, štejejo zdaj morda komaj polovico tega.

Nemci nič ne skrivajo vzroka umiku iz Rusije in svoji zmanjšani armadi na ruski fronti. Berlin smatra rusko fronto za drugo najvažnejšo, toda za glavno pa smatra na zapadu, kjer pričakuje invazije zaveznikov, to pomlad.

BESEDA IZ NARODA**Kampanje v razne namene**

V današnjih dneh je toliko različnih kampanj, da se človek že skoro ne znajde več med njimi, kajti kampanje se prireja v najrazličnejše svrhe.

Naše podporne organizacije prireajo kampanje za pridobivanje novega članstva, poleg teh pa imamo vse polno političnih in drugih kampanj, katerih se več ali manj vsi udeležujemo.

Danes pa so mi v mislih posebno naše dobrodelne kampanje, to so kampanje v katerih se zbira denarne in druge materialne prispevke v pomoč bednim, ki so prizadeti od raznih nesreč in še prav posebno pa v današnjih časih prizadeti po vojni.

Največja in najbolj popularna taka organizacija je gotovo Rdeči križ, ki ima kampanjo prav v tem mesecu, ki ga je proglasil naš predsednik Roosevelt za "mesec Rdečega križa v Zed. državah." Vsem nam je že znano, da Rdeči križ nudi svojo pomoč na vseh koncih in krajih zemeljske oble.

Izvršni uradniki te organizacije pri delitvi podpore ne gledajo ali si bel ali črn, ali katoličan ali nevernik itd. Njim je glavni cilj, da delijo pomoč in kolikor mogoče lajšajo gorje trpečemu ljudstvu. Posebno pa v sedanji vojni nudi organizacija Rdečega križa pomoč trpečim vojakom na bojiščih in v številnih bolnišnicah. Torej naša dolžnost je, da podpremo to organizacijo kolikor je pač v naši moči.

Imamo pa mi Slovenci med seboj še posebne kampanje, ki pa so namenjene predvsem za naš trpečih narod v stari domovini. Delujmo in zbirajmo vsi brez razlike. Glavni cilj naj nam bo, da čim več zberemo za te naše krvne brate, katerih Golgota traja že tri dolga leta. Rekel sem: zbirajmo vsi! Da, vsi in brez spodbujanja drug ob drugega, kajti končni namen je isti—pomagati trpečemu narodu v naši rojstni domovini.

Rojaki, ki čitate dopise in vabila na razne dobrodelne prireditve, ki se vrše v naši naselbini—udeležite se. S tem privoščite sebi nekoliko duševnega užitka, katerega smo v današnjih dneh tako silno vsi potrebni in glavno pri tem pa je, da z malo vstopnino, ki jo plačate, pomagate dobri stvari. Mogoče bo ravno vaš dolar rešil umirajočemu bratu ali sestri, v stari domovini, življenje. Priidite in pomagajte, da bodo te naše prireditve res uspeh in lahko ste uverjeni da nam bo vsem skupaj narod v domovini hvaležen.

Na cvetno nedeljo bo tretja obletnica žalostnega spomina, odkar so nemške horde udrle v našo mirno Jugoslavijo. Tri leta trpi naš narod in se upira zavojevalcu ter nestrpnosti in skoro bi rekel v obupu čaka na rešitev iz tega strašnega trpljenja.

Odrešenje bo gotovo prišlo prej ali slej. Mnogi naših rojakov bo legel v prezgodnji grob. Premnoge družine so razkropljene širom sveta, premnoge bodo ostale brez očeta, matere ali pa celo brez obeh.

Kam naj se potem podajo te sirote? Žalostnih in potrhtih sre se bodo vrnili na svoje porušene domove. Kje naj potem dobijo najpotrebnejše orodje in hrano? Kdo naj jim pomaga?

Rojaki in rojakinje, ali se ne bomo mi spomnili teh nesrečnikov na dan žalostne obletnice in podprli akcijo Jugoslovanskega pomožnega odbora, katerega del je tudi naš Lokalni odbor št. 2 JPO-SS, pod katerega pokroviteljstvom bo podana na cvetno nedeljo zanimiva igra "Roksi" in sicer v avditoriju Slovenskega narod-

nega doma na St. Clair Ave. Pričetek ob 3:30 popoldne.

Program bo vseboval sledeče: kratek nagovor, igra Roksi, v duetu bosta nastopili naši mali in priljubljeni pevki dvojčici Vičič, v soli pa bo nastopila Loretta Cvar, ki je pred nedavnim dobila na Burts radio programu prvo nagrado za petje. Za zaključek pa bo nastopil naš mladi slovenski čarovnik Bernard Seme, sin Mr. in Mrs. John Semeta iz Maple Heights. Po popoldanskem programu pa bo v prizidku domača zabava, kjer vam bodo naše kuharice, postregle z okusnim prigrizkom in natakariji pa z dobro pijačo.

Torej, rezervirajte si cvetno nedeljo za to prireditev in preskrbite si vstopnice že vnaprej. Dobite jih lahko pri zastopnikih ali odbornikih našega Lokalnega odbora št. 2 JPO-SS. Na pomoč!

Frank A. Turek, tajnik, Lokalnega odbora št. 2 JPO-SS

"Janko in Metka"

Prvo nedeljo po veliki noči, dne 16. aprila, priredi Mladinski pevski zbor Slovenskega delavskega doma na Waterloo Rd. koncert in tridejanko "Janko in Metka."

Vsem nam je že znano, da ti naši mladi res lepo zapoje in vselej, kadar smo jih šli poslušati, nam ni bilo žal. Kadar pa igrajo, se nam zdi, da v splošnem bi ne mogli boljše napraviti.

Če komu še ni znano, kaj predstavlja ta igrice, naj vam tukaj navedem samo en prizor, katerega sem zadnjič prav nesrečno videl in sicer na vaji, ko so ravno "coprnico" tlačili v peč. Kakor sem omenil, to je bilo samo na vaji in rečem vam, da jim je šlo precej gladko izpod rok. Torej, če so se že na vaji tako dobro pokazali, kaj bo pa še na dan prireditve.

Za enkrat samo toliko in druge točke pa bo morda omenil kdo drugi od odbora, tako da bomo lažje sledili igri in vedeli, kaj vse pride še na vrsto. Če hočete videti in slišati, kaj že vse znajo ti naši malčki, tedaj jih boste gotovo prišli, ako vam bo le čas dopuščal.

Program se prične ob 3:30 popoldne, vstopnice so že v predprodaji po 60 centov. Kakor sem nekaj slišal, pravijo, da jim najbrže zmanjkalo, zato se pa le požurite in sežite po vstopnicah. Za odbor,

Ivan Kapelj

GRAPHITE BRONZE veliko pripomore k vojnemu naporu

Cleveland Graphite Bronze Co., je pričela s poslovanjem pred 25 leti in je tedaj zaposlila komaj dvajset delavcev, danes pa je skoro največja tvornica na svetu, kjer izdelujejo krogličaste podstavke (ball-bearings). Njen predsednik je Ben F. Hopkins.

Ko so Hopkinsu čestitali ob srebrnem jubileju tovarne oziroma kompanije, je rekel: "Nikar ne čestitajte meni, ampak vsakemu posamezniku, ki dela v naši tovarni. Ni ga moža na svetu, ki bi mogel sam izvršiti, kar je izvršilo naše podjetje tekom let, kvečjemu če bi bil nadnaravni mož (superman) in takih pa ni. Naša tovarna je pač srečna, da imamo lepo družino delavcev, katerih vsak se zaveda resnosti in pomena svojega dela in so delali v harmoniji in zadovoljstvu. Od vseh sem dobil najboljše sodelovanje."

Kljub besedam predsednika Hopkinsa, ki pravi, da ni sam njegova zasluga v napredku tovarne, pa pravijo nevtralnici opazovalci, da je vendar ve-

lika zasluga v napredku ene same in vodilne ter zmogljive osebe in to je njen edini predsednik v vseh letih obstanka.

Pod Hopkinsovim vodstvom, pravijo, se je razvila mala tovarnica z 20 delavci v skoro največje podjetje te vrste na svetu, ki zaposluje nad 7,000 delavcev in lastuje eno najboljših tovarn.

V splošnem, pravijo, da narod ve manj o Cleveland Graphite Bronze Co., kakor o kateri drugi tovarni. Temu pa je vzrok to, ker so se vsi uslužbenci od predsednika Hopkinsa navzdol v svojem visoko tehničnem poslu izogibali nepotrebnega oglaševanja.

Predsednik je drugi najmlajši izmed osmih Hopkins bratov, ki so bili rojeni v Newburghu in katerih vsi zavzemajo važne poklice in službe. Ker je bil rojen in vzgojen v delavskem okrožju Newburgha, kjer so delali v ondodnih železotovarnah njegov oče in bratje in kjer je prišel tudi sam delati, ko mu je bilo komaj 13 let, zato je imel izkušnje in razumevanje, da je razumel delavca in tudi vedel kaj on misli in kaj želi.

Njegovi uslužbenci, kakor tudi vsak obiskovalec tovarne, lahko takoj na prvi pogled vidijo izredno urejenost in čistoto v uradih kot v tovarni sami. Samo ogledite si sobe za delavce, kjer se preoblačijo in umivajo, kafeterijo in pa kuhinjo, pa boste takoj videli, da povsod vlada največja snaga in red.

Oddelek livarne, prostor ki je že sam na sebi znan po svoji umazanosti, pa je z mnogimi novimi pripomočki po navesti predsednika Hopkinsa, poznan kot eden najčistejših in najčistejših izmed vseh livarn širom dežele. Kompanija skrbi za čisto delovno obleko za delavce in tudi skrbi, da je obleka pravočasno oprana in očiščena, poleg tega pa dobe delavci v dotičnih oddelkih še posebej 25 centov plače, če gredo v pršno kopel predno zapuste tovarno po končanem delu.

Ben Hopkins je pričel svojo trgovsko kariero v družbi svojega brata William R. Hopkinsa (ki je bil šest let manager mesta Clevelanda), in sicer pri Belt Line železniški družbi, ki je sedaj last New York Central železniške družbe. Ta železnica je bila le bolj lokalnega pomena, ki je imela manj kot 50 milj svoje proge. 19 milj dolga proga je vezala collinwoodski tovarniški distrikt z West Parkom, kar je veliko pripomoglo do razvitja industrije, kot je sedaj.

Leta 1918 je bil Hopkins naprošen od Dann Products Co., da bi vsaj del svojega časa vporabil v organiziranje, financiranje in vodstvo nove kompanije. Samo iz razloga, da bi pomagal nekaterim svojim prijateljem, ki so izgubili v dotičnem podjetju že velike vsote denarja, je prevzel tudi to nalogo. In to pa je bil začetek današnje velike tovarne Cleveland Graphite Bronze Co.

Osebnost kot tudi iz patriotizma se Hopkins prav dobro zaveda resnosti vojne. Njegovi trije sinovi David, Ben in Jack so vsi v službi Strica Sama, med tem ko tovarna, kateri predseduje, vrši ogromno in zelo važno delo v vojnem naporu.

Na stotine bivših uslužbencev, ki so sedaj v službi Strica Sama, kadar se mude na dopustu, obiščejo tudi to tovarno in le malokdaj se dogodi, da bi se ne ustavili tudi v uradu predsednika Hopkinsa.

Kako priljubljen je predsednik Ben Hopkins med svojimi bivšimi uslužbenci, nam pričajo naslednje vrstice, ki mu jih je pisal eden izmed njegovih uslužbencev od vojakov:

"Upam, da se me še spominjate. Jaz sem tisti mali fantek, ki sem vam nosil časopis pred nekako štirimi leti. Vi

Če verjamete al' pa ne

Jaz pa ti, pa židana marela ... in take so se dobile iz harmonike našega godca v temno noč. Vrhovi debelih smrek so se

ste mi dali prvo delo (v Graphite), ko sem bil v največji potrebi. Veseli me, da imam to čast, da se lahko borim za take ljudi, kot ste Vi in gospa Hopkins in z veseljem gledam v bodočnost in pričakujem tistega dne, ko bom lahko rekel, da sem tudi jaz storil svoj delež. Še vedno imam listino (denarnico), katero sem prejel v dar od Vas zadnji božič, ko sem vam prinesel časopis. Sprejmite mojo iskreno zahvalo s srčno željo, da bi vam mogel kdaj povrniti za vse, kar ste storili Vi zame."

Zadnja poslanica, ki jo je Hopkins naslovil na vse svoje uslužbenke se glasi:

"Naše delo je jako enostavno določeno, ampak ni pa tako lahko izvršeno. Mi moramo s preiskovanjem doseči in proizvajati še vse boljše in cenejše izdelke leto za letom in sicer boljše ter cenejše kot jih sploh more kdo producirati. Prepričan sem, da bomo to tudi storili, ker je to tudi neobhodno potrebno za naš življenjski obstoj."

Rdečica sramu

Čut sramu se kaže pri vseh človeških plemenih z rdečico na obrazu. Celotni črnci in drugih temnopoltih ljudeh, pri katerih to skoro ne moreš zaznati, udari kri v glavo, prav tako kakor dobra vzgojena Evropejka tudi v temi zardi, čeprav je v obeh omenjenih primerih izdajalska rdečica prav za prav brez pomena. Pri črncih, ki imajo od ran brazgotine na obrazu, katere ostanejo dolgo časa svetle, lahko opaziš, kako jim barva udari v obraz, ker se brazgotina zalije s krvjo. Svetlopolti ljudje rajši in hitreje zarde.

Pri temnopoltih je izdajalska rdečica manj vidna in zato taki ljudje lažje skrivajo svoje razburjenje. Drugače pa je čut sramu odvisen tudi od stopnje prirojenega, oziroma prirojenega ostričutja. Medtem ko nekaterim ljudem komaj rožnato rdeče navdahne lica, bo druge v istih okoliščinah zalila temna rdečica do ušes. Nekateri ljudje zarde do vratu ali celo do prs, drugi pa v doslovnem pomenu besede od nog do glave. Zdravniki vedo celo povedati o ljudeh, ki so v tem pogledu tako občutljivi, da jim rdečica zalije vsak del, ki ga morajo v svrhu preiskave razgaliti.

Če te bolijo noge

Če čevlji venomer pritiska na eno mesto kože, se koža brani pritiska s tem, da si napravi več plasti kože drugo vrh druge, naredi se otiščanec, žulj ali kurje oko, če je otišek na kosti. Kurjih oces se ubranimo, če odstranimo na prste pritisk, ki draži kožo, da se mora braniti. Zato pa imejmo vedno zadosti velike čevlje, ali pa dajmo na otiščanec malo vate. Večji del pa ni šele to, da bi se morali obvarovati spričo kurjega očesa, namreč kurje oko že imamo in nam povzroča pri hoji prav peklenske bolečine. Imamo pač najrazličnejša sredstva, ki moremo z njimi ugnati tudi kurje oko, a to se zgodi šele po nekaj mesecih. Zato pa je bolje, da gremo k zdravniku, ki bolj odločno in zato na mah izreči povzročitelja naših bolečin. Kdor se pa hoče vsak dan boriti s kurjim očesom, naj ga vsak dan opili z votlicem (Bimstein), namaže z oljem in zavaruje z vato.

pripogibali sem in tje, ki pritrkavali sladkim melodijam harmonike. Takega koncerta samotni kraji še niso slišali. rekel, pa ga tudi ne bodo.

Viklec Janez je sklonil glavo nad harmoniko, zapri oči in kar mehko mu je bilo pri srcu. Z eno nogo je potrkal na tla in dajal takt, raztezal in stiskal meh, kot bi igral na gradlo. Kar je res, je pa res, rati je pa znal naš bogatnikdar tega. Ni čuda, če je vabili na vse kraje, naj jih de igra. Fantje so ga obračali in ga radi videli družbi. Kako tudi ne, saj lo smeha na koše, kadar je Viklec Janez zraven. In če še dekleta! Tem so se srčki topili same blaženosti, je Janez katero samo pogled s svojimi prijaznimi očmi.

No, zdaj je sam sedel na paroboku v temnem gozdu igral polke in valčke, hotel zadnjič v svojem življenju poskusiti, kaj vse more vabiti iz ljubljene harmonike. Kot bi slutil, da res igra njič ...

Še eno bom zaigral, si mislil, potem bo pa treba pot pod nogo, do doma je le. Na široko raztegnem se udari svojo najbolj priljubljeno melodijo. Pa komaj se nili v nočno tišino prvi glas, ko so mu roke omahale, nika je še enkrat zalotila stokala, nekako na tak kot če bi kdo potegnil z roko po plehu in utihnila. Na dec je obsedel na paroboku okamenel, po njegovem so se začeli bliskovito njiati vsi štirje letni časi mu skoro stopile iz jam, ljile na cesto pred seboj.

Kaj je videl? Še menila letava mrz, ki samo poudum.

Jaz sicer takrat nisem zraven, za kar naj bo prava vsem svetnikom, kakor so mi naš oče pripovedovali, ki so bili Janezovi prijatelji, ki je zagledal godec pri boju ogromnega črnega ki je skakal na cesti pred zadnjih nogah, s sprijem pa krilil okrog sebe, salka na odru. Ampak, ko samo to, bi se že balo stalo, saj je kozel koncerta kot druga žival, ki se reče, z glavo v oči, se reče—kzla posebno povod in mu dajalo izrazitost men pomen, so bili na zublji, ki so mu švigali ca, iz smreka, iz oči in bognasvarj!

In kaj bi rekli, kaj je bil tedaj naš godec? Na vo si ni vzel toliko časa, bil naznanil cenjeni publiki, da je domača končana, tudi si gotovo toliko časa, da bi bil spoštovano kozlovsko co po zdravju. Samo to sa si je vzel, da je z naglo dregnil proti celu naj bilo znamenje kriča hodnjem trenutku je precej proč od kraja bave in koncerta, iz gori ri čez Jožetovo senožet, Ustinovega kevdere, Čopče senožit, doli me mi in doma v hiši. Ni se ne na levo ne na desno naprej in naprej v ljubečo vas. Zdelo se mu je za seboj copotanje na parkljev, pa kdo bi nazaj! V domača vrata del ravno, ko je ura v udarila eno po polnoči, je pa zapik za strohove. Ne rečem ne tako ne Ampak res je pa le, da od tiste noči ni nikdar harmonike v roke, kar sicer obžalovanja vredno, pak iz vselega godec resen mož, spoštovan drugega.

Stran pragozda

JAMES OLIVER CURWOOD:

mod naokoli je sladko vo-
in povsod so se glasili
šepeti prebujajoče-
življenja: na nebu
žarkih in pod nje-
nogami, v vonju zemlje,
je korakal, po vrho-
v, v ščebetanju ptičev,
je povrnil z juga in so se
parili tu v prvem dihu po-
Njegove prijateljice so-
triale zopet veselo, pole-
na toplem solncu, črni
ranjih kril je migotal nad
gozdov, jerebice so oku-
pogajajoče popke po to-
in ob krasnem zahanju
je začel večerno pesem

uri prideta že h Craggo-
bitu!
ko to poslednje noči je
preedel, beče in pušče
svoje ognja in ča-
anja. Kakor hitro se je
telo le nekoliko dvignil,
pot že čilo s Pikom da-
turo se ni še docela pre-
ko je zagledal oddaleč
bejo mogočni greben, ki
barje Indijana. To-
dino planino in naprej
v hrbet.

je polne, ko je obstal
na te višine. Težko je
ter je hotel čim hitreje
zati poslednji vrh, odko-
mogel videti kraj Nadi-
ona.

kar je zdaj zagledal,
vzrok, da mu je srce
obstalo.

spodaj pred njim — na
milje daleč — na vzvod
in jug — je ležal mrtev,
kraj. Prav do vznožja
tuba so segali pogubni
in kjer so se doteknili
je pred meseci — ni bilo
po pomladi, ki je kli-
krasno za njegovim hrb-
ta, a barja ni bilo več,
strašen kaos deset ti-
nih debel in debele,
Ozrl se je k potoku,
nekaj stala koča stare-
narja in kjer naj bi
Nada; a videl ni no-
gozda več, nego le pra-
in puščavo počrnelega
in kamorkoli se je ozrl,
le k nebu štrleče črne
in ožgane strome.

strašnosti in groze je
prorokovanje Zolte pti-
pomnil se je mehkega,
petala v oni noči, ako
h Craggovemu hrbtu,
ne ond svet črn, opusto-
ne tamkaj, kjer se zopet
Nado,

tem edinem kriku se je
nazval kakor blaznik
no, stopajoč urno po
ga pogorišča s Pikom za
Pik ure kasneje je stal
je bila nekaj misli-
va hišica ter je našel le
pela in do tal pogore-
ganih tramov.

je zaslišal vzdih svojega
jedajoč se, da sta kon-
dom. Instinktivno se je
k Craggovemu hrbtu in
je opazil, kako meri pes
za katerim je ležal Na-
bi dom. Nova nada se
zbuđila. Morda je pla-
ni dalje ušla plamenom!

je tako, je Nada tam in
ni je torej k sedlu — mi-
od. A čim bliže je pri-
deja, zakaj videl je, da
povodenj. Šli so preko
kjer je bil prej gost
rečice, poln črnih jagod
v vijolic. In Pik je za-
čudne pohtiljaše, ko
Nada do laza — prostora,
je Nada prvič počela v
na njegovega gospoda.

je tekel dalje in Roger
namkrat je Roger vzklik-

nil od radosti. Svet je bil tudi
tod črn in ožgan, toda hiša Je-
da Hawkinsa je stala ond ne-
dotaknjena. Ogenj se je bil pri-
plazil prav do njenih vrat, a
tam je zamrl.

Sel je še teh par sto kora-
kov in našel pred zaprtimi
durmi Nadinega bivšega doma
Pika, čakajočega z napetim te-
lesom. Roger je odprl dveri, a
zatohel hlad mu je zavel okoli
obraz: hiša je bila prazna, vse
zapuščeno in žalostno kakor
grob. Vstopil je, a slišal le šum
bežeče lačne miši. Dveri v Na-
dino sobico so bile odprte in
njena postelj prazna. Top in
omamljen je hodil Roger sem
ter tja in Pik mu je sledil mol-
čeč, osupel.

Kjer je nedavno stal gosti
pragozd, skozi katerega je bil
tekel v oni viharji noči kakor
blazež k Mooneyjevi koči, ni
bilo zdaj nič več gozda. Okoli
in okoli je črno pokopališče
smrti!

Je li sploh mogoče, da je Na-
da z mislijoarjem ušla po-
besnelosti plamenov? Groza je
pritskala nanj tem huje, ko je
zašlo solnce in je padla noč na
zadušljivo smrdeče pogorišče.

Zdaj Roger ni govoril s Pi-
kom. V hiši je bila svetiljka in
poleg peči kup drv. Molče je
prižgal luč in napravil ogenj,
Pik pa je zlezal v kot in oble-
žal nepremično. In McKay ni
večerjal niti ni pušil ter si je
še po dolgih urah prinesel
odeje v Nadino sobico ter si
postlal na njeni postelji. Nato
je ugasnil luč in legel tja, kjer
je mnogo let Nada spala v svi-
tu meseca.

Tudi nocoj je vzšel mesec in
napolnil njeno izbico z mehkim
zlatim odleskom. Bil je ščep,
okrogel in žolt. In Roger je za-
slutil, zakaj je Nada tako lju-
bila ta mesec, še bolj nego soln-
ce; iz meseca je zrl nanjo dobri
mož, ki jo je imel rad, edini
rad na svetu, dokler ni prišel
on, Roger ...

"In po njegovem obličju bi
vam vselej lahko povedala, ali
bom vesela ali žalostna," mu
je pripovedovala. "Gleda name
in se pogovarja z menoj, celo
kadar je nebo zastirto z oblaki in
more le tu pa tam pokukati iz-
za njih. In mnogo ve o vas, go-
spod Roger, kajti povedala sem
mu vse."

Sredi noči je Roger vstal s
postelje in odšel pred hišo.
Stal je tam nepremično in tiho,
kakor tisti otroci, štrleči k ne-
besu, ter je zrl vvisko, k biljo-
nu zvezd in k mesecu, ki je plul
med njimi kakor kralj, ter k
malim oblakom, kakor sprede-
nim iz pajčevine ...

Roger je dolgo molčal, potem
pa ga je Pik slišal govoriti:
"Zolta ptička je govorila res-
nico. Našla sva črn svet. A zdaj
pojdeva iskat Nado tja, kjer
jo najdeva na mestu — na oni
strani — tam za pragozdi, za
temi vioskimi drevesi in veli-
kimi barji, v krajih, kjer Bog
živi po cerkvah ob nedeljah in
kjer bi se ljudje morda po-
smehovali nečemu, kar veruje-
va midva. Tam najdeva Nado,
ki jo je požar pregnal odtod in
ki naju tam pričakuje."

In potem je dejal:
"Nocoj ne bova več spala,
Pik ... Pojdeva skupaj z me-
secem ..."

Pol ure kasneje sta že kora-
kala k prvi naselbini mnogo
milj odtod — dve osameli po-
stavi — mož in pes.
XVII.
Od Hawkinsove koče je kre-
nil McKay najprej k veliki ska-
li, štrleči iz ramena Craggove-
ga hrbta, in ko sta stala tam,
je Pika zaslišal zopet tisti po-
sebni zvok, ki je bil napol smeh,
a vendar ni bil smeh, iz ust svo-
jega gospoda. A samo zacvill
je v odgovor.

(Dalje prihodnjič.)

Pomagajte Ameriki, kupujte
vojne bonde in znamke.

Utrdbe od sfarih do današnjih dni

Kadar se je v starih časih
govorilo o utrdbah, so ljudje
najprej mislili na visoke in de-
bele zidove, na gradove, po-
stavljene na skalnatih grebe-
nih in podobno. Pozneje so gra-
dovi in zidovi izgubili že del
pomena, vendar so trdnjave z
močnim zidovjem še zmerom
mnogo pomenile. Od prve sve-
tovalne vojne dalje pa imamo ob
besedi utrdba v mislih vse kaj
drugega: moderne utrdbne iz
betona globoko v tleh in odlič-
no zakrite pred vidljivostjo z
zemlje in iz zraka, pred njimi
in ob njih pa razpostavljene
vse mogoče vrste ovir. Med te-
mi ovirami so betonski zobje
in v zemljo zabite traverze kot
ovire proti tankom. Važne so
tudi žične ovire od španskih je-
zdecov pa do preprostih žičnih
zank, skritih v travi in med
grmovjem, kjer zahrbtno pre-
že na napadalca. Žične ovire,
ki jih je mogoče postaviti hitro,
so v pretekli svetovni vojni za-
pirale vsa bojišča v Franciji,
Rusiji, Palestini, Rumuniji, Sr-
biji in v Alpah. Pred temi ovi-
rami so izkrmavili stotisoči. Za
žičnimi ovirami, ki so bile prva
straža utrdb, so stale vrste
strelskih jarkov z betonskimi
gnezdi za strojne puške in me-
talce min, z zaklonišči za peho-
to in tako naprej.

Do današnjih dni se je ohrani-
lo največje utrdbeno delo, ki
je skozi tisočletja kljubovalo
zobu časa: kitajski zid, o kate-
rem se da z gotovostjo reči, da
je najstarejša utrdba na svetu.
O Kitajski vemo, da je že ne-
kaj let pred Kristusom uvedla
splošno vojaško dolžnost in je
v zvezi s tem smoteno razdelila
svojo državo. Postavila pa je
tudi največje gradbeno delo
vseh časov, 2500 km dolgi, 16
metrov visoki in povprečno 7
metrov debeli zid; ki naj bi Ki-
tajce varoval pred vpadi divjih
narodov s severa. V presledkih
se nad zidom dvigajo za dve
nadstropji visoki stolpi. Prav
tako so v presledkih naprav-
ljena tudi vrata. Kitajski zid
je v polni meri izpopolnjeval
namen, zaradi katerega je bil
zgrajen. Prihranil je Kitajski
uničenje, ki ji je grozilo od
azijskih pastirskih (nomad-
skih) plemen. Lahko se reče
tudi, da se je zaradi kitajskega
zidu ob preseljevanju narodov
zgodilo marsikaj drugega, ka-
kor pa bi se, če bi kitajskega zi-
du ne bilo. Šele okrog leta 1700
po Kristusu je kitajski zid iz-
gubil svoj pomen in začel poča-
si razpadati, ker ga niso več
popravljali.

V Mezopotamiji so našli ris-
be asirskih utrdb, ki so stare
okrog 4000 let. Te utrdbne zelo
spominjajo na srednjeveške
obrambne naprave v Evropi. Če
jih gledamo od sovražnikove
strani, sestajajo iz treh nasi-
pov, ki se dvigajo drug nad
drugim in segajo prav do no-

tranjosti utrjenega naselja. Zu-
nanji nasip, ki je najnižji, se-
stoji iz zemskih okopov, sredni
in zadni pa sta zgrajena iz
opeke na strmih skalnatih gre-
benih. Okopi so ojačeni s stol-
pi.

Nekaj posebnega so bile ob-
rambne naprave Rimljanov za
časa rimskega vojskovodje in
državnika Julija Cezarja. Bil
je to tabor rimskih legij. Ta-
bor rimskih legij je obdajal
najprej tri metre globok in pol-
četrty meter širok jarek, na ka-
terege notranji strani je bil
prav toliko širok in visok nasip
iz prsti. Ako je grozila nevar-
nost in ako so se legije utabo-
rile za dalje časa, so za nasi-
pom zgradili še posebno ogra-
jo v višini človeka. V tabor so
držali štirje vhodi, ki so se za-
pirali z močnimi, okovanimi le-
senimi vrati, pred katerimi so
bile navadno še posebne utrdbne.
Ako so legije v taboru prezimo-
vale, so zgradili še podzemna
zaklonišča, postavili stolpe in
utrdili obrambne jarke s skala-
mi. V galski vojni je šel Cezar
še dalje: pred taborom je po-
stavil posebne ovire, zgradil
majhne, toda močne utrdbne, ki
so sestavljale predstražo čr-
to, zavarovale prehode rek in
potokov s posebnimi obrambni-
mi napravami in prav tako za-
ščitil ceste, po katerih so do-
važali legijam hrano in orožje.
Bizantinski vojskovodje so po-
zneje posneli Cezarjev utrjeni
tabor in ga še naprej izpopola-
li.

Ko so v šestem stoletju po
Kristusu prišli na Balkan Bol-
gari, so približno na sredini
krajja, katerega so posedli zgra-
dili velikansko utrjeno tabori-
šče kvadratne oblike na kate-
rege sredini je stal mogočen
skalnat grad, ki je bil na vsa-
ki strani v dolžini nad 6 kilo-
metrov zavarovan z nasipi in
jarki. To že ni bilo več vojaško
taborišče temveč zavetišče za
ves rod z ženami in otroki vred.

V Srednji Evropi so za časa
viteštva nastali številni utrje-
ni gradovi, po večini zgrajeni
na skoro nedostopnih skalnatih
grčih in hribih. V takšnih gra-
dovih iz debelih zidov, zavarov-
vanih z jarki in dvigalnimi mo-
sti, so bili ljudje skoro po-
vsem varni pred sovražnikom,
saj takrat še niso poznali to-
pov. Ko so se razvila mesta, so
začeli misliti tudi na njih ob-
rambo. Okrog leta 1350 so ob-
rambne naprave okoli mest do-
segle svoj višek: zidovi okrog
mest so bili tedaj visoki že do
10 metrov in široki do tri metre.
V presledkih so se dvigali iznad
njih do 20 metrov visoki ob-
rambni stolpi. Pred zidom so
bili izkopani jarki, v katere so
mogli po potrebi spustiti vodo.
Mnoga mesta so imela celo
dvojno vrsto obrambnih stol-
pov. Na zidovih in obrambnih
nasipih so bili zgrajeni nad-
zidki, s katerih so mogli branil-
ci polivati sovražnika, ki se je
upal preblizu, z vrelo vodo ali
s smolo, ali pa so ga obmetava-
li s kamenjem. Zanimivo je, da

je na Gornjem Avstrijskem
mestece Freistadt, ki ima še iz
srednjega veka ohranjen tak
obramben zid.

Iznajdba smodnika je seveda
čisto spremenila način vojsko-
vanja. Težkim topovom tudi ti
veliki zidovi niso mogli dolgo
kljubovati, zlasti ne, če so jih
topovi obstreljevali s težkimi
kamenitimi krogli. Nekaj
časa so poskušali s tem, da so
zidove obdajali z obrambnimi
nasipi iz prsti, a tudi to ni do-
sti pomagalo.

Češki husiti so imeli podo-
ben način obrambnih utrdb,
kakor germanski Cimbrji in
Tevtoni. Za varstvo žen in otrok
so gradili taborišča, ki so jih
okoli in okoli zavarovali z vo-
zovi, ki so bili zvezani med se-
boj. V skrajnem primeru so se
utegnile za tim zidom iz vozov
ženske braniti toliko časa, dok-
ler ni prispela pomoč moških.
Pred vrsto teh voz so seveda iz-
kopali globoke jarke. Husiti so
takšne obrambne črte iz voz
uporabljali tudi na pohodih,
da so jih varovale pred pre-
senečenji. Ob vozovih je bila
pripravljena konjenica, ki je
lahko hitro posegla v boj, če
je bilo treba.

Slično so delali tudi Rusi
okrog leta 1690. Na čelu njih
velikanske vojske je šla prva
straža, v kateri je bilo več pol-
kov. Glavne sile pa so se pomi-
kale v koloni, ki je bila široka
en kilometer in dolga šest kilo-
metrov. Ob bokih te pehote so
šle dolge kolone močnih voz,
ob njihovi notrani strani pa
konjenica in topništvo. V pri-
meru napada z boka je začelo
najprej streljati topništvo, ko-
njenica pa se je pod varstvom
voz lahko hitro razvila za bor-
bo in udarila v protinapad, ko
je bil čas za to.

Utrdbe v današnjem moder-
nem smislu pa sta prva zgra-
dila francoski maršal Vauban
in holandski inženjer Coehoorn
med leti 1660. in 1700. Vauban
je znal vse svoje utrdbne izvr-
stno prilagoditi zemljišču. Kot
najslavnejši vojni graditelj in
glavni nadzornik vseh franco-
skih trdnjav in utrdb je zgra-
dil 33 novih trdnjav, izboljšal
nad 300 starih utrdb in vodil
53 obleganj. Leta 1703 je pre-
jel maršalsko palico, toda prav
kmalu zatem je pri Ludviku
XIV. padel v nemilost.

Svetovna vojna je z novim
orožjem in novim načinom voj-
skovanja ustvarila nove pogo-
je za utrdbena dela. Ojačeno
orožje, zlasti strojne puške,
težji topovi, tanki, letala in
povečana moč izstrelkov terja-
jo, da se utrdbne grade po čisto
novih vidikih. Po svetovni vojni
so vojaški strokovnjaki začeli
graditi na mejah orjaške utrje-
ne črte, katerih glavni deli le-
že globoko v varstvu zemlje.
Nastale so Maginotova in Siegf-
riedova utrjena črta, Manner-
heimov obrambni pas. Karolova
črta v Rumuniji, Albertova v
Belgiji in druge.

Kupujte vojne bonde!

Posebne raketne tarče uporabljajo pri treniranju naše protizračne artilerije v Camp Davis, N. C. Spodaj na sliki je videti vojake, ki pripravljajo za izstrelitev raket, katere potem hite v zrak z brzino 450 milj na uro in na te potem merijo s svojimi topovi novinci-topničarji.

DELO DOBIJO

DELO DOBIJO

TAPCO

IMA DELO ZA
SNAŽILCE V TOVARNI
ZNANJE V ČIŠČENJU OKEN POTREBNO
Delo zahteva, da rabite lestve

Stalno delo
ZA NAKLADANJE FURNEZOV V
KOVAČNICI

BAR STOCK — NOBENIH TEŽKIH
KOMADOV ZA DVIGNITI
Učite se na delu

Dobra plača od ure poleg visokega bonusa

Zglasite se dnevno 8:00 zjutraj do 5:00 pop. ob
sobotah do poldne

Prosta vožnja z busom od konca Euclid Ave.
poulične do Employment urada

THOMPSON AIRCRAFT PRODUCTS CO.

23555 EUCLID AVE.

Pomivalci posode

MOŠKI IN ŽENSKÉ

Tudi ženske, ki bi pomagale servirati
jedila v kafeteriji.

Predznanje ni potrebno.

Plača, hrana in uniforma.

Zglasite se pri zadnjem vходу

Hotel Statler

E. 12. St. in Euclid.

(74)

Težaki

za

Splošna tovarniška dela

Dobra plača od ure in overtime

Stalno delo in dobra prilika za

prave delavce.

Pipe Machinery Co.

930 E. 70. St.

blizu St. Clair.

(74)

MALI OGLASI

Naprodaj na Reno

Hiša za 2 družini, 5 in 5 sob,
dvojna garaža, cementni dovoz,
velik lot, vse v finem stanju;
prava cena.

Bungalow 5 sob, blizu cerkve
sv. Lovrenca, v dobrem stanju,
velik lot. Se mora prodati. Za
podrobne informacije pokličite:
MI 3088.

(73)

POPOLNOMA

nova streha

tako malo

kot

\$72.50

Jordan Contractor Co.

12713 Superior Ave.

LI-1718

YE 9246

(x)

The Ohio Bell Telephone Co

700 Prospect Ave., Soba 901

(x)

IZDELOVALCI ORODJA

LATHE DELO

POPRAVLJALCI STROJEV

POMAGAČI PRI STROJIH

CHIP VLAČILCI

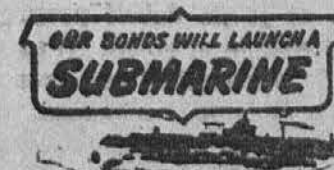
TEŽAKI

Plača od ure in overtime

The Bishop & Babcock Co.

4901 Hamilton Ave.

(Mar. 25, 27, 29, 31)

Jo Van Ammers-Kuller,

UPORNICE

ROMAN

Ne, ne, saj ni prisegla, če-sar jo je prosila njen ljubljani. "Rada te imam..." je priznala, "brez tebe ne morem živeti." Ko pa je silil vanjo in terjal od nje obljubo, da bo šla z njim tudi tedaj, če bi njen oče ne hotel privoliti, je žalostno, toda trdno odločena odkimala. Navzlic vsemu opominjanju viharne prošilca, da že davno več ne spada v prekrasni in prazni svet videza svojih staršev, pač pa da je njegova in da pripada velikemu delu, katerega nameravata skupaj zgraditi.

Saj je imel prav. Prav zdaj med jedjo je jasno občutila, kako je sedela med svojimi starši kot tujka. Njeno srce je bilo pri njem, pri novih krasnih razgledih v bodočnost, ki jih je razgrinjal pred njo. Izpričati mora pogum in samostojnost, kar je pričakoval od nje — sicer je bila in ostane slabotno, občutljivo in neznačajno bitje.

Zdaj je pravi trenutek, zdaj mora stopiti v sobo svojega očeta in v govoriti z njim, ne več kot poslušna otročja hči, ne, pač pa kot človek, ki se zna s svojo voljo upreti volji drugega. Globoki in topli glas njenega prijatelja ji je zvenel v ušesih: "Če tvoj oče tako visi na tebi, kakor zmeraj trdiš, potem se ne bo uprl tvoji sreči... Če ti pa noče privoščiti sreče, ker ne ustreza njegovim željam in načrtom, potem te pač ne ljubi s pravo, nesebično, vdano ljubeznijo."

Ko je Clara v svojem malem umivalniku hladila objokani obraz in gladko počesala lase, se je v svitu sveč, katere je bila prižgala na obeh straneh zrcala, prestrašila svojih razpavljenih lic in divjega ognja v očeh. Tako razburjena, tako neovladane ni še nikdar videla same sebe. Torej to so napravile iz nje zmočena strast, ljubezen in sila, greh in krivda, vse te sile, pred katerimi jo je svarila stroga cerkvena vera v letih, ko je hodila v šolo.

Težka tišina je ležala nad vso hišo, ko je šla preko predvečja proti sobi svojega očeta. Skozi večno okno je videla vrt, kjer se je kot otrok igrala z Louisom, skoraj zmeraj nadzorovana od vzgojiteljice ali matere same, da bi nje, deklice, fant ne zapeljal h kakšnim divjaškim neumnostim ali k slabemu vedenju. Zgode jo je zabolela misel: "Če pojdem, če storim, kar hoče Hein od mene, ne bom vsega tega videla nikdar več, nikdar več..."

Pritisnila je na kljuko, njena mrzla, skoraj nemočna roka je odgrnila težko zaveso in vdhavala je dobro znani duh drage ji sobe, ki ji je bila zmeraj najljubši in najvarnejši kraj v hiši; ta duh po tobaku, po knjigah in po prasketajočem šotnem ognju.

Potem se je negibna borila z voljo, da bi odšla daleč proč od strašne podobice, ki se je prikazala njenim očem. Za veliko, mogočno mizo je videla svojega očeta, čigar postava se je ostro odražala od okna — ni je čakal kakor sicer, vzravnal in naslonjen na naslon velikega stola, s toplim smehljajem in s stegneno roko, naj pride! Njegova glava, ki so jo oklepale velike bele roke, je slonela sklonjena na zeleno prevlečeni mizi.

Ko se je po debeli preprogi približala, je ni slišal. Ni se ga drznila poklicati. V tem trenutku, ko je videla močnega, samozavestnega moža, njenega veselega, občudovanega očeta

prvič v svojem življenju uklonjenega in zlomljenega, se je v neznosni muki zavedela, kako zelo ga je navzlic vsem nasprotnim nazorom ljubila. Njega, ki jo je negoval in razvajal, ki je doživljal z njo vred njene otroške radosti in bolečine, čigar prva beseda, kadar je po napornem, važnem delu prišel domov, je bilo vprašanje, kje je njegova hči, — ki ni nikdar zamudil dneva, da bi ji s poljubom ne želel lahko noč in ne odmolil z njo večerne molitve. On — to ji je bilo zdaj mahoma strašno jasno — ki je v njeni ljubezni in vdanosti iskal in našel nadomestilo za vse, kar mu je njegova hladna, sama sebi ugajajoča žena odrekala.

Ali je bila ona vzrok njegove globoke pobotosti? Ali je stric čisto izdal njeno skrivnost? Toda mati je pravkar pripovedovala nekaj o Louisu in njegovem obisku...

"Papa," je naposled spregovorila tik kraj njega. Ko je planil pokonec in okrenil k njej svoj obraz, je videla, da je jokal. Osramočen in zmeden se je obrnil v stran in iskal po žepu črnega suknjiča robc. Toda da že je pokleknila k njemu in mu s svojim nežno otirala oči in lica, tako rahlo, kakor bi bil otrok, ki je potreben njene tolažilne pomoči. Šepetaje je pričela: "Reci mi vendar, povej, oče... morda bo pomoglo, če se skupaj pogovoriva..."

Bolesten smehljaj je zaigral okrog njegovih drhtečih ustnic; nenadoma je skoraj divje strahotno stisnil njen obraz s svojimi dlanimi. "Ti," je živo vzkliznil, "ti si poslednje, kar mi je ostalo, ti ne pojdeš od mene... Kajne, moja mala deklica, ... moj košček solnce!" Zmedena je sprlo teh vročih besed pobesila oči. Ni bila njegova navada, da bi na glas govoril o tem, ne njiju obeh navada, da bi tako govorila o ljubezni, ki sta jo čutila drug do drugega.

Tedaj se je zopet obvladal, se zravnaval na stolu in ji pripovedoval, da ga je Louis danes nenadoma obiskal, ko že več kakor leto dni nista govorila. Po bledem, spačenem fantovem obrazu je takoj uganil, da gre za resno prigodo, in je v tem takoj zaslutit zvezo z najnim migljajem prijatelja v pravosodnem ministrstvu, katerega je bil davi sporočil. Louis je v nekem socialističnem lističu napadel armado in je zraven imenoval tudi kraljevo ime. Članek je izšel že pred nekaj tedni; očitno so pa njegovi sovražniki šele pozneje postali pozorni nanj in davi je bil skrivaj obveščen, da pripravljajo tožbo zoper njega in da po vsej verjetnosti lahko računata, da ga bodo zaprli.

Oče je prej kakor sin razumel, da tiči za tem dejanjem odkrit političen namen. Bilo je sredstvo, s katerim so hoteli njegove nade na ministrski stolček temeljito uničiti. Bilo je namreč zelo dvomljivo, če je omenjeni članek res vseboval žalitev veličanstva. Vendar že to, da se je vsesplošno razvedelo, da je sin profesorja Coornvelta s polnim imenom nekaj podobnega objavil... Sinu pa je tesnobni, daveči strah pred ječo zlomil ves njegov trdovratni ponos. Prosil je svojega očeta denarja, da bi čim prej lahko odšel iz dežele.

David se je potem s prvim vlakom odpeljal v Haag, da bi sam govoril z državnim pravdnikom, in, če bi bilo kako mogoče, odvrgel ta strašni udarec

od svoje hiše in svojega imena... "In ko je Louis odšel, papa, saj ga morda ne bo več let nazaj — ali je prišlo med vama do sprave?"

Profesor je žalosten odkimal. "Dejal je, če hoče pravosodno ministrstvo na ta način služiti kot orodje političnim intrigam, potem je korupcija pri nas vendarle še večja, kakor je pa mislil on in njegovi strankarski sodrug!"

Videl je preplašeni in nerazumevajoči Clarin pogled. Skoraj si je očitil, da je govoril z deklico o vseh teh zadevah... vendar ni mogel zaustaviti svojih besed; zmeraj znova je začel na tem dogodku, zmeraj z drugimi, s težavo najdenimi besedami. Bilo mu je namreč jasno: čim prestane govoriti o Louisu, bo moral poslušati njo, in ona bo spregovorila o tistem strašnem, pred čimer ga je Nicolaas istega nesrečnega dne z nekaj grenkimi vrsticami posvaril...

In iz njenih dragih ust bo slišal, da ljubi Abrahamovega nezakonskega sina, sina dekke, s katero se je ta ničprida, njegov najmlajši brat, tako strašno ponižal. Potem ga bo vprašala, njega, ki si je v svojih visokoletečih sanjah slikal sijajno, srečno bodočnost za svoj hčer, če se sme poročiti s tem mladim možem, ki je bil podoben navadnemu delavcu, s človekom brez vzgoje in manir, ki je bil prav tako kakor Louis iz vrst upornikov, socialistov. In če odbije nespametno prošnjo, če se s svojo očetovsko voljo upre njeni, potem se bo prav tako kakor Saarteješina hči in Liza Wijsman uprla volji staršev in izjavila, da si ne da jemati pravice do svoje življenjske sreče.

Clara je še zmeraj klečala pri njegovem stolu in božala veliko roko, ki je brez moči ležala na mizi. Kakor udarci kladija so ji grmele po ušesih srdite očetove besede o ljudeh, ki izpodkopavajo sleherni avtoriteti, o socialistih, ki so z napadi in podiranjem zrslili, ki se pa čuvajo, da bi nosili tudi posledice svojega nesramnega čuvanja. In neprestano je morala zraven misliti na Heina, ki je bil tudi socialist... In Hein je bil tisti, ki jo je ljubil, ki jo je hotel za ženo.

Naposled je zavladata tišina v veliki sobi; bilo je slišati vršanje plina. Zunaj so kakor iz velike dalje zaropotale cokle nočnega čuvaja, ki je lezel mimo hiše. Živ strah je zvenel v glasu Davida Coornvelta, ko je zopet pričel: "Zdaj nimam nikogar več razen tebe, Claartje, nikogar in ničesar več na svetu..."

Hotela se je postaviti v bran, braniti se zoper ljubezen, ki je terjala najtežje od nje; hotela je izreči ime svoje matere, o Bogu je hotela govoriti, o preiskunjah, ki jih pošilja, o dolžnostih krščanske vdanosti... Toda čutila je, kako jo njegove roke zmeraj krepkeje privlačajo k sebi, kako jo je dvignil, dokler mu ni sedela na kolenih in m uje svojo glavo naslonila na ramo... prav kakor že šestokrat kot majhna deklica. (Dalje prihodnjic.)

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Prescription Specialists
Vogal St. Clair Ave. in E. 68th
ENdicott 4212

Vas muči glavobol?
Nabavite si najboljše tablete
proti glavobolu v naši lekarni.
CENA 50 CENTOV

Mandel Drug
Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C.
SLOVENSKI LEKARNAR
15702 Waterloo Rd.
Cleveland 10, Ohio
Lekarna odprta: Vsa dan od 9:30
dopolne do 10. zvečer.

1888

1944

Naznanilo in Zahvala

Neizmerna žalost se je naselila v naša srca, ko naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je po dolgem trpljenju zapustil to dolino solz naš preljubljeni, nepozabni in dobri soprog in oče.

JOHN YANCHAR

ki je za večno zatisnil svoje dobre oči 27. februarja 1944. K večnemu počitku na Kalvarijo pokopališče smo ga položili iz Svetkovega pogrebnega zavoda po sv. maši zadušnici v cerkvi Marije Vnebovzeta na Holmes Ave. 2. marca 1944 ob velikem spremstvu sorodnikov, prijateljev in znancev.

Nepozabni naš pokojnik je bil rojen 17. februarja 1888, doma je bil iz Šmihelja pri Žužemberku, odkoder je prišel v Ameriko pred 40 leti.

Najprej se želimo prisrčno zahvaliti Rev. Joseph Česniku za opravljeno sveto mašo in cerkvene obrede.

Iz srca se zahvaljujemo sosedom in prijateljem za vse kar so za nas dobrega storili ob času te velike žalosti v družini. Ravno tako najlepša hvala vsem, ki so prišli nepozabnega našega pokojnika kropit in molit ob njegovi krsti, ki so se udeležili pogrebne maše in ga spremili na njegovi zadnji zemeljski poti.

Naša globoka zahvala naj bo izrečena številnim darovalcem krasnih vencev in cvetja, ki so spremenili zadnje počivališče pokojnika v prav rajski vrt in sicer: Mr. in Mrs. Henry Zalokar, Sr., Mrs. Rose Urbancic, Mr. in Mrs. James Yanchar, Sr., Mr. in Mrs. Joe Sadar, Sr., Mr. in Mrs. Joe Kuznik, Mrs. Julia Bokar, Mr. in Mrs. Louis Fortuna, Mr. in Mrs. Mike Vidmar, Mr. in Mrs. Joe Vidmar, Mr. in Mrs. Frank Macerol, Mr. in Mrs. Anthony Gerbie, Mr. in Mrs. Peter Gulich, Mrs. A. Yerkie in Dorothy, Mr. in Mrs. Maurice Gulich, Mr. in Mrs. Joseph Sedlock, Mr. in Mrs. Anton Oblak, Mr. in Mrs. Frank Oblak, Mr. in Mrs. Charles Malner, društvo Blejsko Jezero št. 27 SDZ, društvo Združeni Bratje št. 26 SNPJ.

Iškreno se zahvaljujemo številnim darovalcem za sv. maše, ki se bodo darovale za mirni pokoj duše pokojnega in sicer: Jack Yanchar družina, Mrs. Rose Urbancic, Mr. in Mrs. Henry Zalokar, Sr., Mr. in Mrs. Joe Sadar, Sr., Mr. in Mrs. John Cerne, Mr. in Mrs. Frank Macerol, Mr. in Mrs. James Macerol, Mr. in Mrs. John Skrajner, Mr. in Mrs. Louis Urbancic, Albina Urbancic, Mr. in Mrs. James Yanchar, Jr., Mrs. Alice Barry, Mrs. Alberta Zele, Dr. in Mrs. Anthony Skur, Mr. in Mrs. Louis Zupan, Mr. in Mrs. J. P. Tichar, Mr. in Mrs. Max Gerl, Mr. in Mrs. Frank Vichick, Mr. in Mrs. Joe Yanchar, Mr. in Mrs. Frank Lindic, Mr. in Mrs. Henry Zalokar, Jr., Mr. in Mrs. Joe Zalokar, Mr. in Mrs. Edward Gabrenya Ursuline Widmar, Mr. in Mrs. Frank Simon, Mr. in Mrs. Frank Yanchar, Mr. in Mrs. Joseph Fabian, Cvar družina, Mr. in Mrs. Frank Kramer, Mr. in Mrs. Tom Sweekly, Mr. in Mrs. Emil Yanchar, Mr. in Mrs. Frank Vidmar, Tony Vidmar družina, Mr. in Mrs. Andy Sadar, Mrs. Julia Bokar, Mr. Joe Bo-

kar, Mr. in Mrs. Mike Vidmar, Mr. Joe Pograjc, Mrs. Mary Tich, Mr. in Mrs. Joe Pike.

Mrs. John Novak družina, Mr. in Mrs. Frank Skully, Sr., Mr. in Mrs. John Urbancic, Mr. in Mrs. Julia Fink, Mr. in Mrs. Frank Pakj, Mr. in Mrs. Blase Skully, Margaret Kralj, Mr. in Mrs. Steve Skully, Mr. in Mrs. Frank Strumbly, Mrs. Johana Hlad, Mr. in Mrs. Louis Rigler, Mrs. Frances Rutter, Mr. in Mrs. Ed. Sadar, Mrs. C. Godnavec, Mrs. Andrew Gerl, Mrs. Ann Pugel, Mr. Mike Drensek, Mr. in Mrs. John Kartarski, Mr. in Mrs. Anton Koshel, Mr. John Jenc, Cvetkovic, Mr. John Zalokar, Mr. John Jenc, Frances Pisknik, Mrs. Louis Prisel, Mr. in Mrs. John Kuhel, Mr. Frank Bazurk, Mr. in Mrs. Ed. Leskovec, Mr. in Mrs. F. Russ, Mr. in Mrs. Frank Tomsic, Mr. in Mrs. Ed. Janc, Mr. John Kralik, Mr. Frank Sershen, Mr. Andy Benedict, Mr. Bill Willem, Mr. in Mrs. I. Milnar, Mr. in Mrs. Joe Dermasa, Mr. in Mrs. Joe Zupancic, Miss Josephine Lunder, Mr. Matt Janc, Mr. in Mrs. Frank Mervar, Mr. John Mervar, Mr. in Mrs. Henry Blumel, Mr. in Mrs. Murzyn, Urban Prasniki, Mr. in Mrs. Frank Germ, Mr. John Lukanc, Mr. in Mrs. Frank Zalar, Mr. in Mrs. C. Palmer, Mr. Anton Tomsic, Mr. Frank Mervar, Mary Blanik, Mr. in Mrs. Leo Ladiha, Mr. in Mrs. Frank Sebenik, Mr. in Mrs. Henry Cernigoy, Mr. in Mrs. Frank Hribar, Mr. Frank Kuznik, Mr. Joseph Kenik, Mrs. A. Kokal, Mr. John Bradac.

Prisrčno se zahvaljujemo tudi vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu.

Tem potom se želimo tudi prav iskreno zahvaliti August F. Svetkovemu pogrebemu zavodu za vso prijazno naklonjenost in izvrstno vodstvo pogreba. Še posebej hvala Mrs. Mary Svetek za vso prijazno pomoč in postrežbo v času največje žalosti v naši hiši.

Dalje naj prejmejo našo zahvalo člani društva Blejsko Jezero št. 27 SDZ in društva Združeni Bratje št. 26 SNPJ ki so se udeležili pogreba in spremili dragega nam pokojnika na njegovi zadnji zemeljski poti.

Če smo katero ime mogoče pomotoma izpustili naj nam bo oproščeno, kajti želimo se vsem prav iskreno zahvaliti.

Nepozabni soprog, oče in stari oče. Zapustil si nas in po težkem zemeljskem trpljenju odšel v boljši svet kjer ni trpljenja in ne žalosti. Zastonj se oziramo in pričakujemo Tvoje besede. Žalost se je naselila v naša srca in solze nam še vedno zalivajo oči v bridki žalosti, ko Te zastonj iščejo naše oči. Tebe ni več med nami, ostali so nam na Te le še spomini na Tvoje dobre srece. Težka je bila ločitev, a Stvarnik Ti je uro določil in ločiti si se moral od nas. Naj Ti bo lahka ameriška zemlja in počivaj sladko do svidenja nad zvezdami.

Žalujoci ostali:

MARY YANCHAR, soproga;

JOHN, Corp. WILLIAM in Chief Ma chinist Mate EDWARD sinovi; MARY por. Skully, ELEANOR por. Gulich in MILDRED, hčere; JOHN in BETTY ANN YANCHAR in FRANK in JERALD in ROBERT SKULLY vnuki; JACOB in JAMES, brata; ROSE URBANCIC in URSULA ZALOKAR, sestri.

Cleveland, O., 27. marca, 1944.